Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
prednesené 3. apríla 2014[1]

Vec C-37/13 P

Nexans SA
a
Nexans France SAS
proti

Európskej komisii

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Správne konanie — Neohlásená inšpekcia — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Povinnosť odôvodnenia — Územný rozsah pôsobnosti — Podozrenie z porušenia pravidiel hospodárskej súťaže globálneho dosahu — Právomoc Komisie kontrolovať obchodné dokumenty týkajúce sa transakcií mimo Európskeho hospodárskeho priestoru“

I – Úvod

1. Spôsobuje to obvykle veľké zdesenie, keď sa inšpektori Európskej komisie – väčšinou v skorých ranných hodinách – neohlásene zjavia pred bránami podniku a vykonajú v ňom kontrolu v rámci takzvaných „dawn raids“, aby zistili, či je tento podnik zapletený do protisúťažných machinácií.

2. V snahe ochrániť podniky v takýchto situáciách pred neprimeranými alebo dokonca svojvoľnými zásahmi do ich obchodných priestorov, zabezpečiť ich práva na obhajobu a zároveň im objasniť mieru ich povinnosti spolupracovať poskytuje právo Únie určité procesné záruky. Rozhodnutie o inšpekcii, na základe ktorého budú inšpektori postupovať, musí byť predovšetkým riadne odôvodnené.

3. Prejednávaný prípad ponúka Súdnemu dvoru možnosť spresniť právne požiadavky na odôvodnenie takýchto rozhodnutí o inšpekcii. Stredobodom záujmu je pritom doposiaľ neveľmi objasnené hľadisko územného ohraničenia porušení pravidiel hospodárskej súťaže, ktoré má Komisia prešetriť.

4. Aké stanovisko má Komisia presne zaujať v tomto počiatočnom štádiu konania ku geografickým trhom? Musí rozhodnutie o inšpekcii obsahovať informácie o tom, či a v akom rozsahu je podnik povinný umožniť inšpektorom Komisie nahliadnuť do obchodných dokumentov týkajúcich sa transakcií *mimo* európskeho vnútorného trhu? Toto sú v podstate právne otázky, ktoré treba v prejednávanom odvolacom konaní vysvetliť.

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

5. Tieto otázky vznikajú vzhľadom na predpokladaný kartel týkajúci sa káblov vysokého napätia a materiálu s tým spojeného, v súvislosti s ktorým Komisia pred niekoľkými rokmi vyhotovila prieskumy a začiatkom roka 2009 vykonala neohlásené inšpekcie, v neposlednom rade v spoločnosti Nexans vo Francúzsku. Nahliadla tam aj do mnohých obchodných dokumentov, ktoré sa týkali projektov elektrických káblov na mimoeurópskych trhoch. Predmetom sporu medzi účastníkmi konania je v podstate otázka, či odôvodnenie rozhodnutia o inšpekcii ponúkalo dostatočný základ pre takýto postup.

6. Pre budúcu správnu prax Komisie bude mať rozsudok Súdneho dvora v tomto prípade nezanedbateľný význam.

II – Právny rámec

7. Rámec primárneho práva je v tomto prípade vymedzený jednak článkom 81 ES (teraz článok 101 ZFEÚ) a jednak článkom 253 ES (teraz článok 296 ods. 2 ZFEÚ).[2] Zo sekundárneho práva je ďalej relevantný článok 20 nariadenia (ES) č. 1/2003[3].

8. Článok 20 nariadenia č. 1/2003 v príslušnej časti uvádza:

„1. Aby mohla Komisia plniť povinnosti určené jej týmto nariadením, môže vykonávať všetky nevyhnutné inšpekcie podnikov a združení podnikov.

…

4. Podniky a združenia podnikov sú povinné podrobiť sa inšpekciám nariadeným Komisiou. Rozhodnutie vymedzuje predmet a účel inšpekcie, stanovuje dátum, kedy má začať, a uvádza pokuty podľa článkov 23 a 24 a právo na preskúmanie rozhodnutia Súdnym dvorom. Komisia prijme rozhodnutia po konzultáciách s príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonávať.“

9. Okrem toho stojí za zmienku článok 4 nariadenia č. 1/2003, ktorý znie takto:

„Na účely uplatňovania článkov 81 [ES] a 82 [ES] má Komisia právomoci stanovené týmto nariadením.“

III – Okolnosti právneho sporu

A – *Skutkový stav a správne konanie*

10. Žalobkyne v prvostupňovom konaní, teraz odvolateľky Nexans SA a jej 100 % dcérska spoločnosť Nexans France SAS, sú dve francúzske spoločnosti, ktoré pôsobia v oblasti priemyslu elektrických káblov.

11. Komisia rozhodnutím K(2009) 92/1 z 9. januára 2009 nariadila spoločnosti Nexans a všetkým podnikom, ktoré sú touto spoločnosťou priamo alebo nepriamo ovládané, aby sa podrobili inšpekcii podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 (ďalej len „rozhodnutie o inšpekcii“).

2 — Rozhodujúci je výlučne právny stav pred nadobudnutím účinnosti Lisabonskej zmluvy, pretože sporné rozhodnutie o inšpekcii bolo prijaté a vykonané pred 1. decembrom 2009.

3 — Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (*Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd.* 08/002, s. 205, ďalej len „nariadenie č. 1/2003“).

12. Článok 1 rozhodnutia o inšpekcii okrem iného stanovoval:

„Nexans… ako aj všetky… touto spoločnosťou priamo či nepriamo ovládané podniky, vrátane Nexans France,… sú na základe tohto rozhodnutia povinné podrobiť sa inšpekcii, na účel zistenia, či sa prípadne nepodieľajú na protisúťažných dohodách a/alebo zosúladených postupoch, ktoré sú v rozpore s článkom 81 [ES]…, súvisia s dodávaním elektrických káblov a materiálu s tým spojeného, vrátane okrem iného podmorských káblov vysokého napätia a v určitých prípadoch podzemných káblov vysokého napätia a zahŕňajú predkladanie zosúladených ponúk na výberové konania, prideľovanie zákazníkov, ako aj nepovolenú výmenu citlivých obchodných informácií týkajúcich sa dodávania týchto výrobkov.“

13. Rozhodnutie o inšpekcii bolo odôvodnené takto:

„Komisia má k dispozícii informácie, podľa ktorých sa dodávatelia elektrických káblov, vrátane podnikov, ktorých sa toto rozhodnutie týka, podieľajú alebo podieľali na dohodách a/alebo zosúladených postupoch, ktoré súvisia s dodávaním elektrických káblov a s tým spojeného materiálu, vrátane okrem iného podmorských káblov vysokého napätia a v určitých prípadoch podzemných káblov vysokého napätia a zahŕňajú predkladanie zosúladených ponúk na výberové konanie, prideľovanie zákazníkov, ako aj nepovolenú výmenu citlivých obchodných informácií týkajúcich sa dodávania týchto výrobkov.

…

Z informácií, ktoré sú Komisii dostupné, vyplýva, že tieto dohody a/alebo zosúladené postupy…, ktoré vznikli najneskôr v roku 2001, trvajú do dnešného dňa. … Pravdepodobne majú globálny dosah.

Ak sa preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé, vyššie opísané dohody a/alebo zosúladené postupy by boli obzvlášť závažnými porušeniami článku 81 [ES].

V záujme toho, aby mohla Komisia prešetriť všetky skutočnosti v súvislosti s podozrivými dohodami a/alebo zosúladenými postupmi, ako aj pomery, za ktorých vznikli, treba vykonať inšpekciu podľa článku 20 nariadenia č. 1/2003.

…“

14. Uvedená inšpekcia bola vykonaná v období od 28. januára 2009 do 30. januára 2009, a tiež 3. februára 2009 inšpektormi Komisie za prítomnosti Autorité de la concurrence (francúzsky orgán pre hospodársku súťaž) v obchodných priestoroch spoločnosti Nexans France. Inšpektori Komisie po predchádzajúcom oznámení rozhodnutia o inšpekcii mnohé dokumenty prešetrili, vyhotovili z nich fotokópie a zamestnancom spoločnosti Nexans France kládli otázky, aby touto cestou získali bližšie vysvetlenia k určitým obchodným dokumentom.

B – *Konanie na prvom stupni*

15. Nexans a Nexans France sa proti rozhodnutiu o inšpekcii a proti dvom úkonom inšpektorov Komisie v rámci inšpekcie domáhali svojich práv podaním žaloby o neplatnosť na Všeobecnom súde.

16. Čo sa týka tejto žaloby, Všeobecný súd rozsudkom zo 14. novembra 2012 [4] zrušil rozhodnutie o inšpekcii, pokiaľ išlo o elektrické káble ako podmorské a podzemné káble vysokého napätia a materiál spojený s týmito inými káblami; Všeobecný súd v zostávajúcej časti žalobu zamietol. [5]

4 — Rozsudok Nexans France a Nexans/Komisia (T-135/09, EU:T:2012:596), ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „rozsudok Všeobecného súdu“.

5 — Pozri body 1 a 2 výroku napadnutého rozsudku.

17. Pokiaľ ide o trovy konania, spoločnostiam Nexans a Nexans France bolo uložené znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli Komisii. Komisia bola zaviazaná znášať zvyšnú polovicu svojich vlastných trov konania. [6]

IV – Konanie pred Súdnym dvorom

18. Podaním z 24. januára 2013 podali Nexans a Nexans France (ďalej aj ako „odvolateľky“) spoločne prejednávané odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu. Predmetom tohto odvolania je jednak tá časť napadnutého rozsudku, ktorou Všeobecný súd nevyhovel žalobe o neplatnosť týchto dvoch spoločností, pokiaľ ide o územný rozsah pôsobnosti rozhodnutia o inšpekcii, a jednak rozhodnutie Všeobecného súdu o trovách konania.

19. Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zamietol druhú časť prvého žalobného dôvodu, že územný rozsah pôsobnosti rozhodnutia o inšpekcii bol príliš široký a nedostatočne presný,

— na základe informácií, ktoré má k dispozícii, vyhlásil rozhodnutie o inšpekcii za neplatné, keďže bol jeho územný rozsah pôsobnosti príliš široký, nedostatočne odôvodnený a nedostatočne presný, alebo alternatívne, vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie v súlade s rozsudkom Súdneho dvora, pokiaľ ide o právne otázky,

— zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zaväzuje Nexans znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť polovicu trov konania vzniknutých Komisii v konaní pred Všeobecným súdom a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania spoločnosti Nexans pred Všeobecným súdom v primeranej výške,

— zaviazal Komisiu na náhradu všetkých trov konania spoločnosti Nexans v tomto konaní.

20. Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie,

— zaviazal odvolateľky na náhradu trov konania.

21. K odvolaniu sa účastníci konania pred Súdnym dvorom vyjadrili písomne a pojednávanie sa konalo 26. februára 2014.

V – Posúdenie odvolacích dôvodov

22. Odvolanie spoločností Nexans a Nexans France sa už netýka celej problematiky, ktorá bola predmetom konania na prvom stupni. Právna rozprava odvolacieho konania sa skôr obmedzuje na územný rozsah pôsobnosti rozhodnutia o inšpekcii, zatiaľ čo vecná pôsobnosť tohto rozhodnutia – teda druh výrobkov dotknutých údajnými porušeniami pravidiel hospodárskej súťaže – už nehrá žiadnu rolu. Predmetom konania nie sú už ani ostatné úkony inšpektorov Komisie vykonané v rámci inšpekcie, proti ktorým Nexans a Nexans France podali žalobu ešte v konaní na prvom stupni.

6 — Pozri body 3 a 4 výroku napadnutého rozsudku.

23. Odvolateľky v podstate vytýkajú Všeobecnému súdu, že pochybil, keď nezrušil rozhodnutie o inšpekcii vzhľadom na jeho územný rozsah pôsobnosti (prvý odvolací dôvod). Okrem toho uvádzajú, že rozhodnutie Všeobecného súdu o trovách prvostupňového konania je neprimerané (druhý odvolací dôvod).

A – *Prvý odvolací dôvod: Požiadavky na rozhodnutie o inšpekcii a jeho súdne preskúmanie vzhľadom na územný rozsah pôsobnosti*

24. Prvý odvolací dôvod smeruje proti bodom 95 až 100 napadnutého rozsudku a skladá sa z dvoch častí. Po prvé odvolateľky namietajú porušenie požiadaviek na odôvodnenie v súvislosti s územným rozsahom pôsobnosti rozhodnutia o inšpekcii (pozri v tejto súvislosti nasledujúcu časť 1). Po druhé Všeobecnému súdu vytýkajú, že neposúdil dostatočne, či podozrenie Komisie o existencii porušenia pravidiel hospodárskej súťaže „pravdepodobne globálneho dosahu“, vychádzalo z postačujúcich dôkazov (pozri nižšie časť 2).

1. Požiadavky na odôvodnenie (prvá časť prvého odvolacieho dôvodu)

25. Odvolateľky v prvej časti prvého odvolacieho dôvodu vytýkajú Všeobecnému súdu, že vo vzťahu k územnému rozsahu pôsobnosti rozhodnutia o inšpekcii na jednej strane nedostatočne odôvodnil svoj vlastný rozsudok (pozri v tejto súvislosti nasledujúcu časť 1 písm. a), na druhej strane stanovil voči Komisii príliš nízke požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia o inšpekcii (pozri nižšie časť 1 písm. b).

26. Aj keď oba pohľady majú nepochybne mnoho spoločného, predsa sa týkajú rôznych právnych problémov – vytýkanie voči formálnemu pochybeniu Všeobecného súdu v prvom a vytýkanie voči materiálnoprávnemu pochybeniu Všeobecného súdu v druhom prípade –, a preto by mali byť preskúmané osobitne. Z prípadného právneho pochybenia, čo sa týka odôvodnenia rozhodnutia o inšpekcii, v žiadnom prípade nemožno nevyhnutne vyvodzovať nedostatok odôvodnenia v rozsudku Všeobecného súdu alebo opačne.

a) O údajnom nedostatočnom odôvodnení v rozsudku Všeobecného súdu (prvá výhrada)

27. Ako prvé vytýkajú odvolateľky, že v odôvodnení napadnutého rozsudku nebolo primerane vysvetlené, ako Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia poukazovaním na „pravdepodobne globálny dosah“ podozrivých dohôd a/alebo zosúladených postupov dostatočne podrobne vymedzila územný rozsah pôsobnosti predpokladaného kartelu.

28. Povinnosť riadneho odôvodnenia prvostupňových rozsudkov vyplýva z článku 36 v spojení s článkom 53 ods. 1 Štatútu Súdneho dvora a je vyjadrená aj v článku 81 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

29. Podľa ustálenej judikatúry totiž povinnosť odôvodnenia nevyžaduje, aby Všeobecný súd vypracoval odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom jednotlivo rozoberalo všetky úvahy vyjadrené účastníkmi sporu, a teda odôvodnenie môže byť implicitné, avšak pod podmienkou, že umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Všeobecný súd neprijal ich tvrdenia,

a poskytne Súdnemu dvoru dostatok informácií, aby mohol vykonať svoje preskúmanie.[7] Podstatné je to, či sa Všeobecný súd náležite zaoberal všetkými návrhmi účastníkov konania a všetkými porušeniami práva, voči ktorým mali výhrady, vzhľadom na sporný právny predpis žalovaného orgánu Únie.[8]

30. Úvahy v napadnutom rozsudku týkajúce sa územného rozsahu pôsobnosti predpokladaných porušení pravidiel hospodárskej súťaže, ktoré Komisia prešetrovala, sú naozaj pomerne stručné, keďže Všeobecný súd venoval obsahovému posúdeniu tejto problematiky nanajvýš tri body.[9]

31. V každom prípade si treba všimnúť, že otázka „pravdepodobne globálneho dosahu“ dohôd a postupov, ktoré mali byť prešetrené, určite nepredstavovala ťažisko vyjadrení uvedených spoločnosťami Nexans a Nexans France v konaní na prvom stupni.[10] Hlavnú pozornosť v konaní na prvom stupni totiž nevenovali územnému rozsahu pôsobnosti, ale vecnému predmetu inšpekcie Komisie, teda výrobkom, ktoré inšpekcia zahŕňala. To bolo hlavné smerovanie ich argumentácie pred Všeobecným súdom.

32. Odvolateľky môžu teraz v konaní pred Súdnym dvorom sotva namietať, že odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu malo podobné ťažiská.

33. Rozhodujúce je napokon to, či sa Všeobecný súd napriek krátkosti svojich úvah dôkladne zaoberal výhradami spoločností Nexans a Nexans France vo vzťahu k ohraničeniu územného rozsahu pôsobnosti predpokladaných porušení pravidiel hospodárskej súťaže a to, či je z odôvodnenia rozsudku zrejmé, prečo Všeobecný súd tieto výhrady odmietol.

34. V napadnutom rozsudku sa Všeobecný súd zaoberá vyslovene touto problematikou. Konštatuje, že Komisia poukazovaním na prešetrované dohody a/alebo postupy, ktoré „pravdepodobne mali globálny dosah“, „dôkladne opísala rozsah podozrivého kartelu“. Z pohľadu Všeobecného súdu „preto rozhodnutie o inšpekcii treba považovať za dostatočne presné, pokiaľ ide o územný rozsah pôsobnosti prípadného porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, o ktorom mala Komisia podozrenie“.[11]

35. Všeobecný súd sa okrem toho venuje aj tvrdeniu spoločností Nexans a Nexans France, že Komisia svoju inšpekčnú činnosť nemala vzťahovať na dokumenty, ktoré sa týkajú miestnych geografických trhov mimo vnútorného trhu, bez udania dôvodu, ako by mohlo správanie predmetného podniku na týchto trhoch narušiť hospodársku súťaž na vnútornom trhu.[12] Podľa názoru Všeobecného súdu Komisia síce nesmie vykonať inšpekciu v obchodných priestoroch podniku, ak má podozrenie z existencie dohody alebo zosúladeného postupu, ktorých dôsledky sa prejavujú výlučne na jednom alebo viacerých trhoch nachádzajúcich sa mimo vnútorného trhu. Nič však podľa neho nebráni tomu, aby Komisia prešetrila dokumenty týkajúce sa týchto trhov na účel odhalenia postupov, ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a ktoré majú za cieľ alebo následok vylúčenie, obmedzenie alebo skreslenie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu.[13]

36. V dôsledku toho Všeobecný súd zaujal k výhrade spoločností Nexans a Nexans France týkajúcej sa územného rozsahu pôsobnosti predpokladaných porušení pravidiel hospodárskej súťaže jasné a jednoznačné stanovisko a tiež – aj keď len stručne – vysvetlil, prečo túto výhradu odmietol.

7 — Rozsudky FIAMM a i./Rada a Komisia (spojené veci C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 96), Edwin/ÚHVT (C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 64) a Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 82).

8 — V tomto zmysle rozsudky Moritz/Komisia (C-68/91 P, EU:C:1992:531, body 26 a 37 až 39), Acerinox/Komisia (C-57/02 P, EU:C:2005:453, body 36 a 37), Komisia/Greencore (C-123/03 P, EU:C:2004:783, body 40 a 41), France Télécom/Komisia (C-202/07 P, EU:C:2009:214, bod 41), Komninou a i./Komisia (C-167/06 P, EU:C:2007:633, bod 22) a Mindo/Komisia (C-652/11 P, EU:C:2013:229, bod 41).

9 — Body 97 až 99 napadnutého rozsudku.

10 — V konaní na prvom stupni sa tejto téme venovali len štyri zo 73 bodov žaloby podanej spoločnosťami Nexans a Nexans France (body 37 až 40), ako aj dva zo 41 bodov ich repliky (body 19 a 20).

11 — Bod 97 napadnutého rozsudku.

12 — Body 98 a 99 napadnutého rozsudku.

13 — Bod 99 napadnutého rozsudku.

37. Odvolateľky môžu mať obsahovo iný názor ako Všeobecný súd. Samotná táto okolnosť však nemôže predstavovať nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ale prípadne len obsahový nedostatok. [14]

38. V konečnom dôsledku teda napadnutý rozsudok nie je nedostatočne odôvodnený. Prvú výhradu odvolateliek v rámci tejto prvej časti prvého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť.

39. V rámci druhej výhrady sa teraz objasní, či sú vyjadrenia Všeobecného súdu týkajúce sa územného rozsahu pôsobnosti predpokladaných porušení pravidiel hospodárskej súťaže a s tým súvisiacich požiadaviek na odôvodnenie rozhodnutia o inšpekcii *obsahovo chybné*.

b) O požiadavkách na odôvodnenie rozhodnutia Komisie o inšpekcii (druhá výhrada)

40. Ako druhé odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd stanovil príliš mierne požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia Komisie o inšpekcii, a porušil tým právo Únie. Vyjadrenie Komisie v preambule rozhodnutia o inšpekcii, že prešetrované dohody a/alebo zosúladené postupy „mali pravdepodobne globálny dosah“, je podľa nich príliš nepresné a nejednoznačné. Nexans a Nexans France sa domnievajú, že Komisia mala v rozhodnutí o inšpekcii jednak jasne ohraničiť geografický trh, a jednak uviesť do akej miery boli projekty elektrických káblov mimo Európskej únie resp. Európskeho hospodárskeho priestoru relevantné pre jej vyšetrovanie vo veci tohto kartelu.

41. Povinnosť odôvodnenia právnych aktov Únie vyplýva z článku 253 ES (teraz článok 296 ods. 2 ZFEÚ) a navyše je ako súčasť práva na dobrú správu zakotvená aj v článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie.

42. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že z odôvodnenia musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy orgánu Únie, ktorý právny akt prijal tak, aby umožnili dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. [15]

43. Obsah a rozsah povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o rozhodnutia Komisie o inšpekcii, sú ďalej špecifikované v článku 20 ods. 4 druhej vete nariadenia č. 1/2003. Podľa tohto ustanovenia sa v takýchto rozhodnutiach vymedzí predovšetkým predmet a účel inšpekcie. Cieľom tejto požiadavky je zabezpečiť, aby Komisia vykonávala šetrenia úplne náhodne, bez konkrétneho podozrenia, [16] čo sa často označuje anglickým pojmom „fishing expeditions“ (doslova „rybárske výpravy“). [17]

44. Súdny dvor už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval, že v prípade osobitnej povinnosti odôvodnenia podľa článku 20 ods. 4 druhej vety nariadenia č. 1/2003 ide o podstatnú náležitosť rozhodnutia, a to „nielen na to, aby sa preukázala dôvodnosť zamýšľaného zásahu do práv a slobôd podniku, ale aj na to, aby sa umožnilo tomuto podniku pochopiť rozsah jeho povinnosti spolupracovať, zachovávajúc však v plnej miere jeho právo na obhajobu“. [18]

14 — Rozsudky Wunenburger/Komisia (C-362/05 P, EU:C:2007:322, bod 80), a Gogos/Komisia (C-583/08 P, EU:C:2010:287, bod 35).

15 — Rozsudky Komisia/Sytraval a Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154,,bod 63), Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 166) a Ziegler/Komisia (C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 115).

16 — Pozri v tejto súvislosti návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mischo v spojených veciach Hoechst/Komisia (46/87 a 227/88, EU:C:1989:73, bod 206), ako aj moje návrhy vo veci Solvay/Komisia (C-109/10 P, EU:C:2011:256, bod 138).

17 — V rovnakom smere pôsobí výhrada odvolateliek, že Komisia konala v prejednávanom prípade podľa „globálnej metódy vlečnej siete“ (v jazyku konania: „*global dragnet approach*“).

18 — Rozsudky Hoechst/Komisia (spojené veci 46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 29), Dow Benelux/Komisia (85/87, EU:C:1989:379, body 8 a 40), Dow Chemical Ibérica a i./Komisia (spojené veci 97/87 až 99/87, EU:C:1989:380, body 26 a 45) a Roquette Frères (C-94/00,. EU:C:2002:603, bod 47); podobne rozsudok Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 299). Táto judikatúra sa týka ešte právnej úpravy, ktorá predchádzala článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, je však bez problémov aplikovateľná na tento neskorší právny predpis.

45. Mohol Všeobecný súd za takýchto okolností považovať odkaz Komisie na „pravdepodobne globálny dosah“ predpokladaných porušení pravidiel hospodárskej súťaže za dostatočné vymedzenie predmetu a účelu inšpekcií? Alebo mal Všeobecný súd vyžadovať konkrétne údaje o geografickom trhu, ako aj o relevantnosti obchodných dokumentov týkajúcich sa projektov elektrických káblov mimo Európskej únie, resp. Európskeho hospodárskeho priestoru? V tom spočíva jadro sporu medzi účastníkmi prejednávaného odvolacieho konania.

i) O geografickom trhu

46. Odvolateľky v prvom rade uvádzajú, že Všeobecný súd mal Komisii vytknúť nedostatok konkrétnych údajov o územnom rozmere jej vyšetrovania. Zastávajú názor, že v rozhodnutí o inšpekcii malo byť jasne uvedené, či geografický trh zahŕňal Európsku úniu, resp. Európsky hospodársky priestor.

47. Požiadavka odôvodnenia musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä od obsahu dotknutého aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s prihliadnutím na jeho znenie, ale tiež s prihliadnutím na jeho kontext, ako aj na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť. [19]

48. Osobitne vzhľadom na neohlásené inšpekcie treba pripomenúť, že tieto sa zvyčajne vyskytujú vo veľmi skorom štádiu – spravidla už počas predbežných šetrení vo veci kartelu. V tomto čase nemožno očakávať, a to ani pri zohľadnení oprávnených záujmov podnikov na zabezpečení ich práva na obhajobu, aby Komisia vo svojom rozhodnutí o inšpekcii vyjadrila už presný právny názor. Z povahy veci vyplýva, že Komisii k podaniu špecifického právneho posúdenia v tomto štádiu konania chýbajú ešte potrebné informácie a že správnosť svojho prvotného podozrenia, ako aj dosah týchto udalostí musí najskôr preskúmať. [20] Pri posudzovaní právnych požiadaviek na odôvodnenie rozhodnutia o inšpekcii túto skutočnosť nemožno nechať bez povšimnutia. [21]

49. Ako už Súdny dvor viackrát rozhodol, oznámené údaje teda nemusia nevyhnutne obsahovať presné ohraničenie dotknutého trhu, presnú právnu kvalifikáciu predpokladaných porušení alebo určenie obdobia, počas ktorého k týmto porušeniam došlo. [22]

50. Nič iné nevyplýva ani z rozsudku Súdu prvého stupňa vo veci France Télécom/Komisia, ktorý považujú odvolateľky za smerodajný. Aj keď to znie akosi viacvýznamovo, Komisia musí uviesť „predpokladaný relevantný trh“. [23] Po pozornom preštudovaní tohto rozsudku je však zrejmé, že Súd prvého stupňa tým v žiadnom prípade nestanovoval vyššie požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia o inšpekcii, ako je to v ustálenej judikatúre Súdneho dvora. Súd prvého stupňa totižto sám v bezprostredne predchádzajúcom bode konštatoval, že Komisia *nie je* povinná presne vymedziť relevantný trh. [24]

19 — Rozsudky Komisia/Sytraval a Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154,, bod 63), Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 166), a Ziegler/Komisia (C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 116).

20 — V tomto zmysle rozsudok National Panasonic/Komisia (136/79, EU:C:1980:169, bod 21), ako aj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mischo vo veci Hoechst/Komisia (46/87 a 227/88, EU:C:1989:73, bod 174), ďalej moje návrhy vo veci Solvay/Komisia (C-109/10 P, EU:C:2011:256, bod 143).

21 — Vo vzťahu k určeniu, či došlo k porušeniu článku 81 ES alebo článku 82 ES tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mischo vo veci Hoechst/Komisia (46/87 a 227/88, EU:C:1989:73, bod 176), ako aj moje návrhy vo veci Solvay/Komisia (C-109/10 P, EU:C:2011:256, bod 144).

22 — Rozsudky Hoechst/Komisia (46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 41), Dow Benelux/Komisia (85/87, EU:C:1989:379, bod 10), Dow Chemical Ibérica a i./Komisia (97/87, 98/87 a 99/87, EU:C:1989:380, bod 45) a Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, bod 82).

23 — Rozsudok France Télécom/Komisia (T-340/04, EU:T:2007:81, bod 52).

24 — Tamže, bod 51.

51. Za týchto okolností je výhrada odvolateliek, že v rozhodnutí o inšpekcii malo byť v prejednávanom prípade jasne uvedené, či predmetom prešetrení Komisie bola z územného hľadiska Európska únia, resp. Európsky hospodársky priestor, nedôvodná. Vzhľadom na skorý okamih vydania rozhodnutia o inšpekcii Všeobecný súd takýto presný opis geografického trhu nemohol a nesmel od Komisie vyžadovať.

52. V každom prípade povinnosťou Komisie je vždy čo najpresnejšie vo svojom rozhodnutí označiť, čo sa inšpekciou hľadá a čoho sa inšpekcia týka.[25] Inými slovami, z odôvodnenia musí byť zrejmé, ktoré domnienky má Komisia v úmysle overiť.[26] Nejde pritom ani tak o čo najpresnejšie vymedzenie dotknutých trhov, ako skôr o opísanie porušení pravidiel hospodárskej súťaže predpokladaných Komisiou, zrozumiteľné pre dotknuté podniky.

53. Sporné rozhodnutie o inšpekcii tieto požiadavky v prejednávanom prípade spĺňalo: v preambule rozhodnutia Komisia uviedla, že jej inšpekcia sa vzťahuje na „dohody a/alebo zosúladené postupy“, ktoré „pravdepodobne mali globálny dosah“ a ktoré súvisia s „dodávaním elektrických káblov a s tým spojeného materiálu…“. Podozrenia, o ktoré sa Komisia opierala, tým boli dostatočne jasne a zrozumiteľne opísané.

54. Jednoznačne vysvetlený bol predovšetkým územný rozmer predpokladaných porušení pravidiel hospodárskej súťaže, ktoré mala Komisia prešetriť, s odkazom na ich „globálny“ dosah. Je nespochybniteľné, že pod „globálnym“ dosahom sa rozumel aj európsky vnútorný trh.

55. Samotná skutočnosť, že Komisia túto svoju formuláciu oslabila slovom „pravdepodobne“, nijako neuberá na zreteľnosti jej vyjadrenia, tento dodatok je skôr prejavom prirodzeného predbežného odhadu Komisie, ktorý sa v tej dobe musel nevyhnutne opierať o prvotné podozrenie a ešte nemohol vychádzať z rozsiahlo zisteného skutkového stavu veci, ani z argumentov všetkých účastníkov konania.

56. Nexans a Nexans France tak mohli ľahko zistiť, o aké podozrenie išlo v prípade neohlásenej inšpekcie nariadenej Komisiou, takže na tom mohli zakladať svoju stratégiu obhajoby a mohli splniť svoju povinnosť spolupracovať.

57. Tvrdenie odvolateliek, že Všeobecný súd vo vzťahu ku geografickému trhu nevyhovel požiadavkám odôvodnenia na rozhodnutie o inšpekcii, teda treba zamietnuť.

ii) O relevantnosti obchodných dokumentov týkajúcich sa plánov elektrických káblov mimo európskeho vnútorného trhu

58. Zostáva preskúmať druhú výhradu odvolateliek, podľa ktorej Všeobecný súd mal v odôvodnení rozhodnutia o inšpekcii vyžadovať konkrétne údaje, čo sa týka dokumentov, do ktorých mali inšpektori nahliadnuť. Nexans a Nexans France zastávajú najmä názor, že Komisia mala odôvodniť, prečo boli obchodné dokumenty týkajúce sa projektov elektrických káblov mimo Európskej únie, resp. Európskeho hospodárskeho priestoru relevantné pre jej prešetrenie a prečo museli byť predložené inšpektorom.

25 — Rozsudok Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, bod 83).

26 — Rozsudky Hoechst/Komisia (46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 41), Dow Benelux/Komisia (85/87, EU:C:1989:379, bod 9) a Dow Chemical Ibérica a i./Komisia (97/87, 98/87 a 99/87, EU:C:1989:380, bod 45); pozri aj moje návrhy vo veci Solvay/Komisia (C-109/10 P, EU:C:2011:256, bod 138).

59. Z požiadavky ochrany dotknutých podnikov pred svojvoľnými a neprimeranými zásahmi [27] do ich obchodných priestorov, ako aj z požiadavky zabezpečenia práva na obhajobu nepochybne vyplýva, že Komisia je povinná v odôvodnení rozhodnutia o inšpekcii nielen čo najpresnejšie označiť, čo sa inšpekciou hľadá a čoho sa inšpekcia týka, ale aj konkretizovať právomoci, ktoré sú v danom prípade zverené pracovníkom Únie povereným kontrolou. [28]

60. Z uvedeného však podľa môjho názoru nevyplýva, že by Komisia mala povinnosť vo svojom rozhodnutí o inšpekcii súčasne preventívne konkrétne označiť, do ktorých jednotlivých obchodných dokumentov jej inšpektori smú a do ktorých nesmú nahliadnuť. Proti domnienke právnej povinnosti uviesť v odôvodnení rozhodnutia o inšpekcii vyjadrenie takéhoto druhu hovoria dva dôvody.

61. Po prvé podľa ustálenej judikatúry sa Komisia v rámci neohlásenej inšpekcie nemusí obmedziť iba na nahliadnutie do dokumentov, ktoré vedela označiť vopred. V dôsledku obmedzenia takéhoto druhu by totiž jej právo na prístup k takýmto dokumentom a k spisovým materiálom bolo zbavené prospešnosti. Z práva Komisie vykonávať neohlásené inšpekcie skôr vyplýva práve možnosť vyhľadávať rôzne informácie, ktoré ešte nie sú známe alebo v plnej miere zistené. [29] Na rozdiel od názoru odvolateliek nemožno vyhľadávanie takýchto obchodných dokumentov odložiť na neskôr ani dodatočne doplniť žiadosťou o informácie podľa článku 18 nariadenia č. 1/2003, pretože v prípade kartelov treba vždy počítať s tým, že zúčastnené podniky odstránia usvedčujúce dôkazy akonáhle pominie moment prekvapenia po prvej neohlásenej inšpekcii.

62. Na druhej strane je samozrejmé, že v rámci neohlásenej inšpekcie smie Komisia obchodné dokumenty vyhľadávať a do týchto dokumentov nahliadať len vtedy, ak môžu byť podľa článku 81 ES alebo článku 82 ES (teraz článok 101 ZFEÚ alebo článok 102 ZFEÚ) akokoľvek relevantné pre predmetné konanie. Právomoc vykonávať inšpekcie podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 slúži úlohe Komisie, aby ochraňovala hospodársku súťaž na vnútornom trhu pred podvodmi a sankcionovala prípadné porušenia pravidiel hospodárskej súťaže na vnútornom trhu. [30] S tým súvisiace obmedzenie právomocí inšpektorov Komisie na konkrétny predmet vyšetrovania vyplýva už z právneho kontextu, v ktorom sa uskutočňuje každá inšpekcia vo veci práva hospodárskej súťaže, a teda ho netreba výslovne uvádzať v odôvodnení rozhodnutia o inšpekcii. Prípadné vyjadrenia takéhoto druhu v rozhodnutí o inšpekcii by mohli mať tak či tak iba deklaratórnu povahu.

63. Zdá sa, že odvolateľky napokon vychádzajú z toho, že právomoc Komisie vykonávať inšpekcie vo všeobecnosti nezahŕňa nahliadnutie do obchodných dokumentov týkajúcich sa projektov mimo Európskej únie, resp. Európskeho hospodárskeho priestoru, a vyžaduje si preto osobitné odôvodnenie, ak si Komisia želá – vo výnimočných prípadoch? – nariadiť preskúmanie takýchto obchodných dokumentov.

64. Táto argumentácia však neobstojí, ak ju bližšie preskúmame. Buď totiž Komisia nemá podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 kompetenciu prešetrovať takéto obchodné dokumenty. V tom prípade si chýbajúcu kompetenciu ani nemôže vytvoriť prostredníctvom určitého druhu vyjadrení v odôvodnení svojho rozhodnutia o inšpekcii. Alebo sa právomoc Komisie vykonávať inšpekcie vzťahuje aj na takéto dokumenty. V tom prípade sa v rozhodnutí o inšpekcii rovnako nevyžaduje osobitné odôvodnenie, prečo do nich inšpektori Komisie smú nahliadnuť. Ani v jednom z uvedených prípadov teda v skutočnosti nejde o problém odôvodnenia.

27 — Pozri v tejto súvislosti rozsudky Hoechst/Komisia (46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 19), Dow Benelux/Komisia (85/87, EU:C:1989:379, bod 30) a Dow Chemical Ibérica a i./Komisia (97/87, 98/87 a 99/87, EU:C:1989:380, bod 16).

28 — Rozsudok Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, bod 83).

29 — Rozsudok Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, bod 84); pozri tiež rozsudky Hoechst/Komisia (46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 27), Dow Benelux/Komisia (85/87, EU:C:1989:379, bod 38) a Dow Chemical Ibérica a i./Komisia (97/87, 98/87 a 99/87, EU:C:1989:380, bod 24).

30 — Pozri v tejto súvislosti odôvodnenie 24 nariadenia č. 1/2003, ako aj jeho článok 4, ďalej rozsudky National Panasonic/Komisia (136/79, EU:C:1980:169, bod 20), AM & S/Komisia (155/79, EU:C:1982:157, bod 15), Hoechst/Komisia (46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 25), Dow Benelux/Komisia (85/87, EU:C:1989:379, bod 36); Dow Chemical Ibérica a i./Komisia (97/87, 98/87 a 99/87, EU:C:1989:380, bod 22) a Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, bod 42).

65. Práve za takých okolností, o aké ide aj v prejednávanom prípade, keď Komisia sledovala globálne činný kartel, sa v žiadnom prípade nemusela obmedziť iba na prešetrenie obchodných dokumentov týkajúcich sa projektov elektrických káblov v rámci Európskej únie, resp. Európskeho hospodárskeho priestoru. Vzhľadom na prvotné podozrenie o existencii takéhoto kartelu mohla Komisia v prejednávanom prípade obrátiť pozornosť bez okolkov aj na projekty elektrických káblov v tretích štátoch. Je totiž zrejmé, že aj dokumenty týkajúce sa takýchto projektov môžu poskytnúť užitočné informácie o fungovaní kartelu takéhoto druhu, aj keby uvedené projekty ako také nemali žiadny vplyv na vnútorný trh. Ak by napríklad z obchodných dokumentov týkajúcich sa projektu, ktorý sa má uskutočniť mimo Európskej únie, resp. Európskeho hospodárskeho priestoru, vyplývalo, že účastníci kartelu si globálne rozdeľujú trhy a na svojich domácich trhoch si nekonkurujú (tzv. „*stay-at-home agreement*“), môže to byť potom dôkazom toho, že kartel bol spôsobilý ovplyvniť účinnú hospodársku súťaž na vnútornom trhu.

66. Pri globálne činných karteloch sa iba medzi obchodnými dokumentmi týkajúcimi sa mimoeurópskych obchodných postupov zúčastnených podnikov môže vyskytnúť často spomínaná „dymiaca pištoľ“ – teda napríklad dokument, v ktorom tieto podniky zaznamenali obsah svojich protisúťažných dohôd, a to pre globálne všetky svoje projekty, vrátane svojho zamýšľaného správania sa na európskom vnútornom trhu. Nemožno vážne tvrdiť, že by Komisia nesmela medzi písomnosti zahrnúť aj dôkaz takéhoto druhu. V dôsledku toho jej nemožno zabrániť, aby v rámci neohlásenej inšpekcie pátrala po takomto dôkaze, hoci by sa nachádzal medzi obchodnými dokumentmi mimoeurópskych projektov týkajúcich sa kartelových výrobkov. Toto uviedol procesný zástupca odvolateliek na moju otázku na pojednávaní.

67. Skutočnosť, že Komisia v neposlednom rade hľadala v prejednávanom prípade aj uvedené dôkazy globálneho rozdelenia trhu v rámci predpokladaného kartelu, bola mimochodom zrejmá z odôvodnenia rozhodnutia o inšpekcii, aj keď tam išlo o podozrenie z „prideľovania zákazníkov“ medzi stranami údajne protisúťažných dohôd, resp. postupov, ktoré „mali pravdepodobne globálny dosah“ na trhu elektrických káblov. Z preambuly rozhodnutia o inšpekcii ďalej vyplývalo, že Komisia mala v úmysle prešetriť „všetky skutočnosti v súvislosti s podozrivými dohodami a/alebo zosúladenými postupmi, ako aj pomery, za ktorých vznikli“.

68. Za týchto okolností sa mi zdá výhrada spoločností Nexans a Nexas France, podľa ktorej Všeobecný súd mal v tejto súvislosti trvať na dôkladnejšom odôvodnení rozhodnutia o inšpekcii, po celkovom posúdení všetkých okolností ako mimoriadne scestná.

69. Na rozdiel od názoru odvolateliek vyšetrovaniam takéhoto druhu rovnako nič neodporuje ani z hľadiska medzinárodného práva.[31] Už vôbec nemožno hovoriť o porušení zásady teritoriality. Obchodné priestory, ktoré Komisia prehľadala, a obchodné dokumenty, ktoré prešetrila, sa totiž nachádzali na území Únie.

70. Je pravda, že Komisia je v zmysle zásady teritoriality povinná obmedziť sa výlučne na prešetrenie takých machinácií, ktoré sú vzhľadom na ich očakávaný vplyv spôsobilé ovplyvniť hospodársku súťaž na vnútornom trhu.[32] To však neznamená, že by sa pri svojich inšpekciách musela obmedziť iba na obchodné dokumenty, ktoré sa týkajú projektov účastníkov kartelu v rámci Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru.

31 — Odvolateľky sa venujú medzinárodnoprávnym aspektom až v druhej časti prvého odvolacieho dôvodu, považujem však za účelnejšie zaoberať sa ich relevantnými tvrdeniami už v rámci prvej časti prvého odvolacieho dôvodu.

32 — V tejto súvislosti má zásadný význam rozsudok Celulóza (rozsudok Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia, spojené veci 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, EU:C:1988:447, body 15 až 17).

71. Ako už bolo uvedené, závery o existencii protisúťažných praktík s prípadnými nepriaznivými vplyvmi na hospodársku súťaž na vnútornom trhu možno vyvodzovať aj z obchodných dokumentov, ktoré sa týkajú miestnych projektov v tretích štátoch, napríklad vtedy, ak tieto dokumenty poskytujú užitočné informácie o fungovaní globálne činného kartelu, alebo ak dotknuté projekty na základe prepojenia s postupmi vnútri Únie môžu mať vplyv na vnútorný trh. Toto prepojenie s vnútorným trhom je z hľadiska medzinárodného práva dostatočné na to, aby odôvodňovalo vyšetrovacie úkony Komisie v rámci predbežného prešetrenia v súvislosti s uvedenými obchodnými dokumentmi.

72. Všeobecný súd teda správne uviedol, že nič nebráni tomu, aby Komisia prešetrila dokumenty týkajúce sa mimoeurópskych trhov na účel odhalenia postupov, „ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a ktoré majú za cieľ alebo následok vylúčenie, obmedzenie alebo skreslenie hospodárskej súťaže v rámci [vnútorného trhu]“. [33]

c) Predbežný záver

73. Z uvedených úvah preto vyplýva, že prvá časť prvého odvolacieho dôvodu je nedôvodná.

2. O súdnom preskúmaní podozrení, na ktorých je založené rozhodnutie o inšpekcii (druhá časť prvého odvolacieho dôvodu)

74. Nexans a Nexans France v druhej časti prvého odvolacieho dôvodu Všeobecnému súdu vytýkajú, že porušil právo Únie tým, že opomenul posúdiť, či podozrenie Komisie o porušení pravidiel hospodárskej súťaže globálneho dosahu vychádzalo z náležitých dôkazov.

a) Prípustnosť

75. Vzniká predovšetkým otázka, či výhrada uvedená v tejto druhej časti prvého odvolacieho dôvodu je vôbec prípustná. Treba objasniť, či si odvolateľky svojou kritikou intenzity súdneho preskúmania rozhodnutia o inšpekcii, vyjadrenej pred Súdnym dvorom, zvolili úplne nové, v konaní na prvom stupni neuvedené skutočnosti, ktorými preukazujú porušenie práva. Ak to tak je, táto časť prvého odvolacieho dôvodu musí byť *ex offo* zamietnutá ako neprípustná, aj keby sa týmto stanoviskom v konaní pred Súdnym dvorom nikto z účastníkov konania nezaoberal. [34]

76. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že ak by sa účastníkovi konania v konaní pred Súdnym dvorom umožnilo po prvýkrát uviesť dôvod, ktorý neuviedol v konaní pred Všeobecným súdom, umožnilo by sa mu tým predložiť Súdnemu dvoru spor v širšom rozsahu, ako bol ten, ktorým sa zaoberal Všeobecný súd. V odvolacom konaní je však právomoc Súdneho dvora v zásade obmedzená na preskúmanie toho, ako Všeobecný súd posúdil žalobné dôvody uplatnené v konaní pred ním. [35]

77. Z toho vyplýva, že aj článok 127 ods. 1 v spojení s článkom 190 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora stanovuje, že možnosť uviesť nové dôvody počas konania je vylúčená, pokiaľ tieto dôvody nie sú založené na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

33 — Bod 99 posledná veta napadnutého rozsudku.

34 — Komisia v prejednávanom prípade zastávala až na pojednávaní pred Súdnym dvorom názor, aby táto druhá časť prvého odvolacieho dôvodu bola vyhlásená za neprípustnú.

35 — Rozsudky Dansk Rørindustri a i./Komisia (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 165), Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia (spojené veci C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 111) a Groupe Gascogne/Komisia (C-58/12 P, EU:C:2013:770, bod 35).

78. V konaní na prvom stupni sa Nexans a Nexans France zaoberali problematikou územného rozsahu pôsobnosti predmetu vyšetrovania výlučne z pohľadu odôvodnenia rozhodnutia o inšpekcii, teda vzhľadom na *formálne pochybenie* Komisie.[36] Kritizovali v podstate to, že odkaz Komisie na „pravdepodobne globálny dosah“ predpokladaného porušenia pravidiel hospodárskej súťaže je príliš vágny a neumožňuje im zistiť presný rozsah inšpekcie, ani mieru ich povinnosti spolupracovať.[37] Rozhodnutie o inšpekcii okrem toho neobsahovalo konkrétne údaje o tom, z ktorých trhov a akým spôsobom mohli vplývať na vnútorný trh prípadné protisúťažné dohody alebo praktiky nepochádzajúce z Únie.[38]

79. Naproti tomu v *materiálnom zmysle* Nexans a Nexans France vo svojich tvrdeniach v konaní pred Všeobecným súdom ani raz nespochybnili existenciu postačujúcich dôkazov o porušení pravidiel hospodárskej súťaže globálneho dosahu. Ani na špecifickú písomnú otázku Súdneho dvora nevedeli poskytnúť dôkaz pre takéto tvrdenie uvedené v konaní na prvom stupni. Práve naopak, ich procesný zástupca musel na pojednávaní uznať, že Nexans a Nexans France v konaní na prvom stupni takúto výhradu výslovne nevzniesli.

80. Na pojednávaní prednesený argument odvolateliek, podľa ktorého v ich vyjadreniach pred Všeobecným súdom bola v každom prípade *implicitne* obsiahnutá výhrada, že Komisia možno nemala postačujúce dôkazy pre podozrenie z porušenia pravidiel hospodárskej súťaže globálneho dosahu, je navyše málo presvedčivý. Je veľmi nepravdepodobné, že by vysoko špecializovaní advokáti, ktorými sú Nexans a Nexans France v prejednávanom prípade zastúpené, boli skryli hmotnoprávnu výhradu vzťahujúcu sa na obsahovú správnosť rozhodnutia o inšpekcii medzi vyjadrenia týkajúce sa ich formálnej správnosti, namiesto toho, aby ju *explicitne* uviedli.[39] Platí to o to viac, keďže Nexans a Nexans France sa v inej súvislosti – t. j. vzhľadom na vecný rozsah rozhodnutia o inšpekcii – opierali výslovne o presne takúto materiálnu výhradu.[40]

81. Vzhľadom na uvedené treba vychádzať z toho, že druhá časť prvého odvolacieho dôvodu obsahuje nový dôvod. Tento nový dôvod nie je založený na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, a nemožno ho tiež považovať iba za rozvinutie argumentov vymieňaných v konaní na prvom stupni. Predstavuje naopak rozšírenie predmetu konania oproti prvostupňovému konaniu, a preto je neprípustný.

b) Dôvodnosť

82. Následne sa len subsidiárne budem krátko venovať dôvodnosti tejto druhej časti prvého odvolacieho dôvodu.

83. Nexans a Nexans France svojou výhradou kritizujú, že Všeobecný súd nepreskúmal, či podozrenie Komisie z porušenia pravidiel hospodárskej súťaže globálneho dosahu vychádzalo z náležitých dôkazov, keď vydala rozhodnutie o inšpekcii.

84. Toto tvrdenie treba zamietnuť.

36 — Pozri časť 3.2.3 (body 37 až 40) prvostupňovej žaloby, ktorá má nadpis „Overly broad geographic scope“.

37 — Body 39 a 40 prvostupňovej žaloby.

38 — Body 37 a 38 prvostupňovej žaloby.

39 — V súvislosti s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej pri súdnom preskúmaní právnych aktov Európskej únie treba rozlišovať medzi formálnou a materiálnou správnosťou, pozri rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67), Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 181) a Gascogne Sack Deutschland/Komisia (C-40/12 P, EU:C:2013:768, bod 46).

40 — Pozri v tejto súvislosti body 60 až 94 napadnutého rozsudku.

85. Každé rozhodnutie o inšpekcii následne bezpochyby podlieha súdnemu preskúmaniu v tom zmysle, či Komisia disponovala postačujúcimi dôkazmi na to, aby tým bolo opodstatnené prvotné podozrenie zo závažného porušenia pravidiel hospodárskej súťaže a aby boli vyšetrovacie opatrenia nariadené v jej rozhodnutí o inšpekcii týmto spôsobom odôvodnené.[41] Takéto dodatočné súdne preskúmanie je v zásade dostatočné na to, aby primeraným spôsobom zabezpečilo ochranu základných práv dotknutých podnikov.[42]

86. Z povahy tohto dodatočného preskúmania vyplýva, že Komisia musí zverejniť, na základe ktorých konkrétnych informácií považuje za odôvodnené preskúmať priestory dotknutého podniku nie vopred v odôvodnení svojho rozhodnutia o inšpekcii,[43] ale až v konaní pred príslušnými súdmi.[44]

87. Okrem toho v oblasti hospodárskej súťaže sa v konaní pred súdmi Únie uplatňuje zásada predkladania dôkazov účastníkmi konania.[45] Keďže Nexans a Nexans France v konaní na prvom stupni nespochybnili, či prvotné podozrenie Komisie z porušenia pravidiel hospodárskej súťaže globálneho dosahu vychádzalo z náležitých dôkazov,[46] Všeobecný súd nemal žiaden dôvod venovať sa tejto problematike. Obzvlášť vágny odkaz spoločností Nexans a Nexans France na výlučne miestny charakter jednotlivých mimoeurópskych projektov elektrických káblov v žiadnom prípade nebol pre Všeobecný súd dôvodom na to, aby vo všeobecnosti spochybnil existenciu postačujúcich dôkazov a aby z úradnej povinnosti dodatočne prešetril charakter predpokladaného kartelu ako porušenia s globálnym dosahom.

88. Na rozdiel od názoru odvolateliek na situácii nič nemení ani okolnosť, že v prípade neohlásených inšpekcií dochádza k závažným zásahom do priestorov podnikov, a tým do ich sféry chránenej základnými právami. Nexans a Nexans France boli totiž zastúpené vysoko špecializovanými advokátmi, od ktorých bolo možné očakávať, že na Všeobecnom súde uplatnia všetky potrebné výhrady. Za takýchto okolností môže sudca preskúmať dôvodné podozrenia z úradnej povinnosti nanajvýš vtedy, ak rozhoduje bez vypočutia protistrany,[47] alebo ak existujú závažné dôkazy o tom, že neohlásená inšpekcia je, resp. bola vykonaná protiprávne. V prejednávanom prípade však nešlo ani o jedno, ani o druhé.

89. Na záver treba poznamenať, že konanie pred Súdnym dvorom napokon potvrdilo existenciu dôkazov, o ktoré Komisia v prejednávanom prípade náležite opierala svoje prvotné podozrenie z porušenia pravidiel hospodárskej súťaže globálneho dosahu. Komisia totiž vo svojom vyjadrení k odvolaniu nespochybniteľne uviedla a doložila to odkazmi, že v čase vydania rozhodnutia o inšpekcii

41 — Rozsudok Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, body 49 a 50) a tiež implicitne rozsudok Dow Chemical Ibérica a i./Komisia (97/87, 98/87 a 99/87, EU:C:1989:380, bod 52).

42 — ESĽP, rozsudok zo 7. júna 2007, Smirnov v. Rusko (č. 71362/01, *Zbierka rozsudkov a rozhodnutí* 2007-VII, bod 45), ako aj rozsudky z 15. februára 2011, Harju v. Fínsko (č. 56716/09, body 40 a 44), a Heino v. Fínsko (č. 56720/09, bod 45).

43 — Pozri v tejto súvislosti rozsudok Dalmine/Komisia (C-407/04 P, EU:C:2007:53, bod 60), v ktorom Súdny dvor uznal riziko, že dotknuté podniky by mohli zatajiť dôkazy, ak by sa už počas prvej fázy vyšetrovania dozvedeli, ktoré informácie sú Komisii v danom okamihu známe.

44 — V tomto zmysle rozsudky Hoechst/Komisia ((46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 41), Dow Benelux/Komisia (85/87, EU:C:1989:379, body 9 a 15), Dow Chemical Ibérica a i./Komisia (97/87, 98/87 a 99/87, EU:C:1989:380, body 45 a 51) a Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, body 60 až 62).

45 — Osobitne o zásade predkladania dôkazov účastníkmi konania vo vzťahu k rozhodnutiam o inšpekcii pozri rozsudok Dow Chemical Ibérica a i./Komisia (97/87, 98/87 a 99/87, EU:C:1989:380, bod 52); všeobecne v súvislosti s týmto princípom v práve hospodárskej súťaže pozri rozsudky Chalkor/Komisia (C-386/10 P, EU:C:2011:815, body 64 a 65) a Otis a i. (C-199/11, EU:C:2012:684, bod 61 prvú vetu), ako aj moje návrhy v spojených veciach Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia (C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:11, bod 99), a moje návrhy vo veci Schindler Holding a i./Komisia (C-501/11 P, EU:C:2013:248, bod 47).

46 — Pozri taktiež body 77 a 78 týchto návrhov.

47 — O takýto prípad ide spravidla vtedy, ak je pred samotnou neohlásenou inšpekciou požiadaný vnútroštátny súd o predbežné povolenie donucovacích opatrení (článok 20 ods. 7 a 8 nariadenia č. 1/2003).

disponovala ústnymi vyhláseniami žiadateľa o zhovievavosť, z ktorých vyplývali konkrétne dôkazy o existencii globálne činného kartelu, ktorého účastníci si okrem iného rozdelili trhy a obmedzili sa na svoje aktuálne domáce trhy.[48] Komisia okrem toho mohla vychádzať zo svojich novších konkrétnych skúseností s machináciami iných kartelov, na ktorých sa podieľali sčasti tie isté podniky.

90. Za týchto okolností bola Komisia oprávnená hľadať v rámci svojej neohlásenej inšpekcie dôkazy o existencii a fungovaní takéhoto kartelu, ktorý mal globálny dosah.[49]

c) Predbežný záver

91. V konečnom dôsledku teda druhú časť prvého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako neprípustnú, v každom prípade však ako nedôvodnú. Prvý odvolací dôvod tak celkovo nemá žiadne vyhliadky na úspech.

B – *Druhý odvolací dôvod: rozhodnutie Všeobecného súdu o trovách konania*

92. V druhom odvolacom dôvode, ktorý smeruje proti bodom 138 a 139 napadnutého rozsudku, odvolateľky napokon namietajú, že rozhodnutie Všeobecného súdu o trovách prvostupňového konania bolo „zjavne neprimerané“.

93. Podľa článku 58 ods. 2 Štatútu Súdneho dvora odvolania smerujúce výlučne proti rozhodnutiu o trovách konania sú neprípustné. Toto ustanovenie má v ustálenej judikatúre široký výklad. Podľa nej toto ustanovenie zahŕňa aj také prípady, keď odvolateľ nenapáda výlučne iba rozhodnutie o trovách konania, ale má výhrady voči prvostupňovému rozhodnutiu aj v iných aspektoch, pričom však nakoniec neuspeje so žiadnym zo svojich odvolacích dôvodov.[50]

94. O taký prípad ide v prejednávanej veci. Keďže z doposiaľ uvedeného vyplýva, že tvrdenia odvolateliek nemajú žiadne vyhliadky na úspech,[51] ich výhrady voči rozhodnutiu Všeobecného súdu o trovách konania si nevyžadujú ďalšie preskúmanie.

95. Len pre úplnosť dodávam, že pri rozhodovaní o trovách konania má Všeobecný súd podľa článku 87 ods. 3 prvého pododseku svojho rokovacieho poriadku široký priestor pre voľnú úvahu, ktorý v prejednávanom prípade neprekročil. Nexans a Nexans France v konaní na prvom stupni napadli tri rôzne konania Komisie z rôznych právnych dôvodov. Len vo vzťahu k jednému z týchto konaní – k rozhodnutiu o inšpekcii – čiastočne uspeli. Za týchto okolností sa mi zdá celkom primerané, že Všeobecný súd uložil spoločnostiam Nexans a Nexans France povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania, ako aj nahradiť polovicu trov konania vzniknutých Komisii.

96. V dôsledku toho by mal byť druhý odvolací dôvod zamietnutý ako neprípustný, v každom prípade však ako nedôvodný.

48 — Tieto vyhlásenia žiadateľa o zhovievavosť boli už čiastočne predmetom sporného zisťovania v prvostupňovom konaní pred Všeobecným súdom.

49 — Medzinárodnoprávnymi argumentmi odvolateliek v rámci tejto druhej časti prvého odvolacieho dôvodu som sa už zaoberala vyššie v bodoch 68 až 71 týchto návrhov.

50 — Pozri uznesenie Roujanski/Rada (C-253/94 P, EU:C:1995:4, body 12 až 14), ako aj rozsudky Henrichs/Komisia (C-396/93 P, EU:C:1995:280, body 65 až 66), Komisia a Francúzsko/TF1 (spojené veci C-302/99 P a C-308/99 P, EU:C:2001:408, bod 31), Tralli/ECB (C-301/02 P, EU:C:2005:306, bod 88) a Gualteri/Komisia (C-485/08 P, EU:C:2010:188, bod 111).

51 — Pozri v tejto súvislosti moje vyjadrenia k prvému odvolaciemu dôvodu v bodoch 24 až 86 týchto návrhov.

VI – Trovy konania

97. Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak Súdny dvor zamietne odvolanie, rozhodne aj o trovách konania.

98. Podľa článku 138 ods. 1 a 2 v spojení s článkom 184 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté; ak je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Súdny dvor medzi nich rozdelí náhradu trov konania. Keďže Komisia navrhla zaviazať odvolateľky na náhradu trov konania a odvolateľky nemali úspech vo svojich dôvodoch, musia byť zaviazané na náhradu trov konania. Keďže podali odvolanie spoločne, musia tieto trovy konania znášať spoločne a nerozdielne. [52]

VII – Návrh

99. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Odvolateľky sú povinné spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania.

52 — Rozsudok Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals/Komisia a i. (C-550/07 P, EU:C:2010:512, bod 123), v rovnakom zmysle rozsudok D a Švédsko/Rada (spojené veci C-122/99 P a C-125/99 P, EU:C:2001:304, bod 65); v druhom prípade podali D a Švédske kráľovstvo dve odvolania, a predsa boli zaviazaní nahradiť trovy konania spoločne a nerozdielne.